

Kulttuurikurkistus Venäjälle

Здравствуйте дорогие слушатели!

eli Tervehdys arvoisat kuulijat!

Tällä kertaa äänessä on Yulia ja niin kuin olette varmaan arvanneet tämän podcast-jakson aiheena on Venäjä tai oikeastaan lyhyt kurkistus venäläiseen kulttuuriin.

Venäjä on pinta-alaltaan maailmaan suuri valtio, joka on todella vanha. Venäjän rajat ovat liikkuneet monta kertaa sen historian aikana.

Nykyinen Venäjän federaatio perustettiin 1990-luvun alussa, kun Neuvostoliitto hajosi. Moskova on maan pääkaupunki ja venäjä on virallinen kieli koko Venäjän alueella, mutta maassa puhutaan yli 100 muuta kieltä.

Esimerkiksi toiseksi suurin kieli on tataari, jota puhuu noin 5,3 miljoonaa ihmistä.

Mutta kurkistetaan ensin aivan lähelle eli Suomen itärajan tuntumaan. Matkan ensimmäinen pysähdys on Venäjän Karjalan pääkaupunki Petroskoi. Kuunnellaan, mistä Katja ja Minna keskustelivat.

KATJAN HAASTATTELU

Haastattelu alkaa

Minna: Moi!

Katja: Здравствуй! (Zdrástvui!)

Minna: Kertoisitko kuka sinä olet?

Katja: Olen Katja. Olen muuttanut Suomeen viisi vuotta sitten.

Minna: Kiva tutustua Katja!

Katja: Hauska tutustua!

Minna: Mitä sinä opiskelet?

Katja: Minä opiskelen elintarvikealaa. Aloitin opiskelun puolitoista kuukautta sitten.

Minna: Miksi sinä Katja valitsit elintarvikealan?

Katja: Kotona minä teen paljon ruokaa ja nyt minä haluan tehdä sitä kuin ammattilainen.

Minna: Okei, kiva kuulla. Teet varmaan hyvää ruokaa! (naurua)

Minna: No, sinä olet kotoisin Venäjältä.

Katja: Kyllä! Olen kotoisin Venäjältä Petroskoista.

Minna: Onko Kuopiosta pitkä matka Petroskoihin?

Katja: Ei pitkä, noin seitsemän tunnin matka.

Minna: Joo, okei. No voisitko sinä kertoa, millaista Petroskoissa on?

Katja: Petroskoi on Onego järven rannalla, joka on Euroopan suurin järvi. Kesällä järjestetään purjehduskilpailuja Onego järven rannalla ja talvella jäänveistokilpailuja.

Minna: No onko Petroskoissa esimerkiksi teattereita?

Katja: Kyllä on. Petroskoissa on neljä teatteria, joiden joukossa on draama, nukke ja kansallisteatteri. Ja kansallisteatteri esittelee suomeksi joka vuosi.

Minna: Okei, eli suomenkielisiäkin näytöksiä!

Katja: Kyllä. Kun minä olin nuori tai pikku tyttö, me kävimme paljon teatterissa.

Minna: Käyvätkö monet ihmiset teatterissa?

Katja: Kyllä! Monet ihmiset Petroskoissa käyvät teatterissa ja myös monet menevät kirjastoon. Petroskoissa on kaksi isoa kirjastoa ja paljon pieniä kirjastoja. Venäläiset ihmiset tykkäävät tosi paljon lukea kirjoja. Se on hyvin perinteistä joka perheessä.

Minna: Joo, okei. Eli luetaan paljon kirjoja.

Katja: Paljon.

Minna: Tykkäätkö sinäkin lukea?

Katja: Kyllä, tykkään tosi paljon. Ja nyt opetan minun pikku tyttöäni. Joka päivä täytyy lukea kirjoja. Joka viikko tulen kirjastoon ja otan hänelle suomalaisia kirjoja ja satuja, mutta internetistä ostan paljon venäläisiä kirjoja.

Minna: Joo. Millaisia kirjoja sinä itse luet?

Katja: Klassikkokirjoja, esimerkiksi amerikkalaisia tai venäläisiä klassikoita.

Minna: Kuulostaa mielenkiintoiselta. Voisitko kertoa, mikä on sinun mielestäsi paras venäläinen klassikkokirja?

Katja: Kyllä. Pidän kirjoista, joissa kerrotaan ihmisten psykologiasta. Minun lempikirjailijat ovat Goncharov, Tšehov, Dostojevski ja Pasternak.

He kirjoittivat älykkäistä ihmisistä Venäjällä ennen vallankumousta ja sen jälkeen.

Minna: Joo! Psykologia on kyllä kiinnostava aihe minunkin mielestä. Ja voisimme keskustella siitä varmasti lisääkin. Mutta kiitos Katja, että olit täällä nyt kertomassa kotimaasta ja kotikaupungista. Oli kiva jutella!

Katja: Kiitos, minustakin oli kiva keskustella sinun kanssa!

Minna: Ja toivottavasti nähdään taas!

Katja: Nähdään, heippa!

Haastattelu loppuu

Kun puhutaan kulttuurista, silloin tarkoitetaan monia asioita ihmisen elämässä. Kaikkea, mitä on esimerkiksi lapsuudesta asti opittu tekemään, arvostamaan, uskomaan tai nauttimaan. Ne ovat osa meidän jokaisen elämää ja arkea. Jotain sellaista mitä on ehkä itsestään selvää ja mitä ei tarvitse välttämättä muille saman maan kansalaisille erikseen selittää.

Nykypäivänä kulttuurien välinen kanssakäyminen on jo jokapäiväistä.

Seuraavaksi lähdetään Volga-joen rannalle Keski-Venäjälle Artemin opastuksella. Heli keskusteli Artemin kanssa mm. kulttuurien kohtaamisesta.

ARTEMIN HAASTATTELU

Haastattelu alkaa

Heli: Tänään täällä jutellaan kulttuurista ja meillä on Venäjän kulttuuri aiheena. Kerrotko kuka sinä olet ja mistä tulet?

Artem: Olen Artem Chikishev, olen Venäjältä. Minä opiskelen koneistajaksi.

Heli: Milloin sinä aloitit opiskelemaan Savon ammattiopistossa?

Artem: Minä aloitin vuosi sitten elokuussa.

Heli: Joo, vuosi sitten elokuussa. Kiva, että tulit juttelemaan Venäläisestä kulttuurista. Mistä päin Venäjää sinä olet kotoisin? Mikä on sinun kotikaupunki?

Artem: Minä tulen Kazanista, Tatarstanin tasavallasta. Se on keskellä Venäjää. Se on tosi erilainen alue Venäjällä, koska 50 % siellä on tataareja, he ovat muslimeja ja 50 % on venäläisiä ja he ovat ortodokseja. Tosi erilaiset kulttuurit ja ihmiset asuvat tosi lähellä toisiaan.

Heli: Kaksi erilaista kulttuuria asuu yhdessä.

Artem: Joo. Kaikki haluavat ymmärtää erilaista kulttuuria ja kaikki haluavat tehdä jotain samanlaista. Esimerkiksi minä haluan juhlia tataarin juhlia ja myös tataarit haluavat ymmärtää mitä tapahtuu Venäläisessä kulttuurissa. Myös koulussa tavallisesti kaikki opiskelevat tataarin historiaa ja ymmärtävät vähän tataarin kieltä. Ajattelen myös, että kaikki venäläiset voivat tehdä tataarien ruokaa.

Heli: Joo, kuulostaa siltä, että se sujuu hyvin. Ihmiset ovat kiinnostuneita toisistaan ja haluavat oppia ja tietää toisten juhlista, kielestä ja historiasta.

Artem: Ei ole kahta erilaista puolta vaan me asumme yhdessä. Kaikki ymmärtävät mitä tapahtuu.

Heli: Kyllä. Onko sillä alueella paljon ihmisiä?

Artem: Kazanissa asuu 1,5 miljoonaa ihmistä, se on tosi iso kaupunki. Alueella asuu 7 miljoonaa ihmistä. Tavallisesti kaikki asuvat kaupungissa. Tatarstanissa on kolme isoa kaupunkia.

Heli: Eli valatavan paljon ihmisiä asuu siellä.

Artem: Mutta Venäjällä on 150 miljoonaa ihmistä, joten se ei ole paljon. Moskovassa ja Pietarissa 10 miljoonaa ihmistä asuu yhdessä kaupungissa. Tatarstanissa on vähän erilainen kulttuuri ja erilaisia juhlia. Esimerkiksi Tatarstanissa on tosi mielenkiintoinen juhla, jonka nimi on sabantuy. Saban on tataarien kieltä ja tarkoittaa aura.

Tiedätkö mitä aura tarkoittaa?

Heli: Joo, jolla kynnetään pelto.

Artem: Kyllä ja tuy on juhla. Nimi suomeksi on aurajuhla. Kun maanviljelijät saavat kaikki tehtävät valmiiksi, kun kaikki loppuu, he juhlivat iso juhla.

Heli: Okei, eli syksyllä?

Artem: Tavallisesti aloitetaan keväällä ja viimeinen juhla on kesällä Kazanissa. Juhlat aloitetaan pienestä kylästä, seuraavaksi isossa kylässä, seuraavaksi kaupungissa ja viimeinen iso juhla on pääkaupungissa Kazanissa.

Heli: Wau! Eli sitä juhlaa juhlitaan aina isommassa ja isommassa paikassa?

Artem: Joo! Tämä juhla on tavallisesti tosi hauska ja tapahtuu myös päiväkodeissa ja kouluissa.

Heli: Mikä sinusta on kaikkein mukavan juhla? Mikä sinusta on ollut kaikkein tärkein juhla sinun elämässä?

Artem: Uusivuosi on kaikille venäläisille tärkein juhla. Meidän kaupungissa myös paljon ihmisiä menevät syksyllä katsomaan jääkiekkoa, koska se on tosi mielenkiintoista Venäjällä. Meidän tiimi on myös tosi hyvä.

Heli: Te olette pärjänneet jääkiekossa hyvin.

Artem: Joo, kolme kertaa olemme ottaneet kultaa.

Heli: Voisitko sinä toivottaa venäjän kielellä hyvää uutta vuotta, koska se on sinun lempi juhla?

Artem: Joo.

Heli: Niin kaikki kuulijat kuulee, että miten se sanotaan.

Artem: Tavallisesti sanovat С Новым Годом! (s Nóvym gódom).

Heli: Todella mielenkiintoista kuulla venäläisistä juhlista ja tataarijuhlista ja kaikesta. Kiitos, kun tulit haastatteluun!

Artem: Kiitos samoin!

Haastattelu loppuu

Toistaen Artemin sanoja, että se ei ole kaksi erilaista kulttuuria, vaan se on sitä, että asumme yhdessä ja kaikki ymmärtävät mitä tapahtuu.

Useasti kun asuinpaikka muuttuu ja elämä vie aivan uuteen ympäristöön, silloin kulttuurierot tulevat selkeämmin esille.

Uudella ympäristöllä on iso ja tärkeä rooli. Tuoreen tilaston mukaan Kuopion alueella puhutaan tällä hetkellä yli 50:tä vierasta kieltä. Yksi suurimmista kieliryhmistä on venäjänkielinen väestö.

Keskustelin Kuopion kaupungin viestintäkoordinaattorin kanssa siitä, miten he ovat huomioineet venäläistaustaiset kuopiolaiset.

OLGAN HAASTATTELU

Haastattelu alkaa

Yulia: Tänäpä täällä minun kanssa keskustelee venäläisestä kulttuurista ja muuten Kuopion venäjäkielisistä asukkaista Olga Kärppä. Здравствуйте, Ольга! (sdravstvuite Olga)

Olga: Добрый день, Юлия! (Dobrii den, Julia)

Yulia: Kertoisitko vähän, kuka sinä olet ja mistä muutit Suomeen?

Olga: Minä olen Kazakstanista kotoisin, mutta muutit Suomeen vuonna 2000 Kostamuksesta, Venäjän Karjalasta. Olen asunut Kuopiossa jo 21 vuotta. Olen ammatiltani historian ja englannin kielen opettaja ja täällä Kuopiossa olen ollut aika monessa paikassa töissä. Kuopion matkailupalvelussa 11 vuotta ja sitten Kuopion kaupungin palveluksessa ja tällä hetkellä olen viestintäkoordinaattorina, markkinointi ja viestintä yksikössä.

Yulia: Kiitos! Ennen kuin mennään sinun työarkeen ja niihin asioihin, kiinnostaa vähän kysellä Kostamus-kaupungista. Millainen kaupunki se on ja missä päin Venäjää se on?

Olga: Kostamus-kaupunki sijaitsee hyvin lähellä Suomen rajaa, noin 35 km ja se sijaitsee Venäjän Karjalassa. Se on aika pieni, mutta hyvin nätti kaupunki. Siellä on noin 35 000 asukasta ja tämä kaupunki on kuuluisa siitä, että se oli rakennettu suomalaisten voimin 70- ja 80-luvulla. Minun vanhemmat muuttivat Kostamukseen Kazakstanista, Timertau-kaupungista vuonna 1983.

Yulia: Onko jokin asia, tapaa tai juhlaa, joka on sinua joskus ihmetäyttänyt, kun muutit Suomeen? Tietysti nyt voi olla, että et enää ihmettele hirveästi suomalaista kulttuuria, mutta silloin alkuun?

Olga: Joo, aika monet asiat minusta olivat aivan ihania ja uusia. Esimerkiksi minulle oli yllättävää, että suomalaisetkin juhlivat vappua, vaikka vähän eri syistä kuin me venäläiset ja sitten suomalaisella nuorisolla on niin paljon ihania juhlia. Esimerkiksi Wanhojen Tanssit, jotka minun mielestäni olivat aivan ihana perinne. Lisäksi, kun itse harrastan ruoanlaittoa, minusta se oli aivan ihanaa, että suomalaisilla on omia juhla-aterioita jokaiseen juhlaan, mitä ei meillä Venäjällä välttämättä ole.

Yulia: Se on muuten kanssa sellainen asia, jota minäkin olen ihmetellyt!

Olga: Se on minusta aivan ihanaa!

Yulia: No, mennään sitten työarkeen! Mitä kaikkea kuuluu sinun toimintakuvaasi?

Olga: joo, minä olen tosiaan viestintäkoordinaattori Kuopion kaupungilla ja minä olen vastuussa kansainvälisestä viestinnästä. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että päivitän englanninkieliset ja venäjänkieliset nettisivut siis kaupungin nettisivut (kuopio.fi). Sitten lisäksi teen kriisiviestintää. Esimerkiksi nyt korona-aikana kriisiviestinnällä on suuri merkitys. Lisäksi päivitän englanninkieliset facebook-sivut, semmoiset kuin Kuopion International englanniksi ja Наш Куопио venäjäksi.

Yulia: Minua kiinnostaa venäjänkieliset Kuopion asukkaat eli Kuopion tilastojen mukaan vuonna 2020 venäjänkielisiä kuopiolaisia oli reilut 1500. Miten tämä vaikuttaa sinun työarkeen?

Olga: No, kyllä se vaikuttaa jonkun verran, koska tiedetään, että venäjänkielisiä ovat suurin ulkomaalaisryhmä Kuopiossa. Tottakai, kun ryhmä on sen verran suuri, ihmiset ovat eri-ikäisiä ja he tarvitsevat erilaista tietoa eivätkä kaikki vielä osaa suomea. Tätä otetaan huomioon, kun tehdään venäjänkielistä viestintää. Tämän takia toivoisin, että teidän opiskelijat ja muut venäjänkieliset asukkaat kertoisivat meille heidän toivomuksiaan, mistä he haluaisivat lukea kaupungin nettisivuilla ja facebookissa venäjän kielellä.

Yulia: Joo, ja mihin näitä toivomuksia saa laittaa?

Olga: Näitä toivomuksia voi laittaa minulle sähköpostiin, osoitteeseen olga.karppa@kuopio.fi

Yulia: Hyvä tietää! Mitä toimintaa erityisesti venäläistäiset odottavat Kuopion kaupungilta?

Olga: Venäjänkieliset asiakkaat kysyvät aika lailla samanlaisia asioista kuin muut ulkomaalaiset. Heitä kiinnostaa harrastusmahdollisuudet, opiskelumahdollisuudet, tottakai työllistyminen ja terveyspalvelut ja palvelut omalla kielellä.

Yulia: Onko sinulla tietoa, mitä toimintaa tai palvelua jo tällä hetkellä jo olemassa venäjänkielisille kuopiolaisille?

Olga: Kyllä, on olemassa... esimerkiksi Kompassi tarjoaa aika monet palvelut, ja heillä joskus on ollut venäjänkielinen työntekijöitä siellä. Lumikello ry on perustanut neuvontapisteen Navigaattoriin, josta saa palvelua venäjän kielellä ainakin pari kertaa viikossa. Se on tietysti tosi tärkeää. Suosittelen venäjänkielisille opiskelijoille käymään tutustumassa meidän kaupungin nettisivuihin. Sieltäkin löytyy aika paljon uutisia ja tietoa venäjäksi ja sen lisäksi etsikää facebookista sellaisen sivun kuin Наш Куопио, josta saa aika paljon tietoa esimerkiksi tapahtumista venäjän kielellä. Laittakaa minulle myös toivomuksia asioista, joista te haluaisitte lukea.

Yulia: Tämä oli hyvä vinkki! Pistetään korvan taakse! Спасибо большое за это интервью. (Spasibo bolsoe za eto intervju)

Olga: Спасибо большое за приглашение! Всего самого доброго! (Spasibo bolsoe za priglasenie, vsego samogo dobrogo)

Yulia: До свидания! (dosvidaniija)

Olga: До свидания! (dosvidaniija)

Haastattelu loppuu

Meidän lyhyt kulttuurimatkamme Venäjälle on tullut päätökseen.

Kiitos, kun olit mukana!

Ollaan kuulolla!

До свидания! (dosvidaniija)